Indenrigsministeren afgjør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage midlertidigt Ophold i en Kommune, ere skattepligtige, samt om deres Ophold efter de foreliggende Omstændigheder er at ansee som midlertidigt.

§ 7.

Indkomstskatten svares af al i Løbet af Aaret 1863 falden Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi, som anvendes enten til egen eller til Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formues Forøgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller deslige, saa og til Gaver. Undtagen er den Formueforøgelse, der skeer ved Arv eller Forskud paa samme.

§ 8.

Skattepligtig er saaledes navnlig den Indtægt, som vedkommende Skatyder har havt:

a) Af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilkensomhelst anden Næring, eller har oppebaaret som Vederlag for Arbeide, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilkensomhelst Art.

b) Ved Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som en Indtægt efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae.

c) Af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Pension, Vartpenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver og paa anden lignende Maade.

d) Ved Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Penge-Effekter, saa og af Kapitaler, der have været udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, med eller uden Forskrivning.

Fra al Indtægt, der hidrører fra Nærings-brug, fradrages, dog med Undtagelse af det, der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Drifts-omkostninger). Fra den Indtægt, som haves ved Embedsgage, maae de Udgifter til Kontorhold m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afgang. Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udredet i direkte Skatter og Kommunalafgifter, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til Vedligeholdelse af hans Eiendom.

§ 9.

Skatteindtægten, eller den Deel af Indtægten, hvoraf der svares Indkomstskat, bestemmes for dem, der ere skattepligtige efter § 6 a og b saaledes: Det Beløb, hvormed Indtægten overskrider fulde Halvhundreder af Rigsdalere, tages, forsaavidt Indtægten er 500 Rd. eller derover, ikke i Betragtning. Indtægt under 200 Rd. er skattefri; for Indtægt

fra 200	til	under	250	Rd.	er	Skatteindtægten	50 Rd.
— 250	—	—	300	—	—	—	125 —
— 300	—	—	350	—	—	—	200 —
— 350	—	—	400	—	—	—	275 —
— 400	—	—	450	—	—	—	350 —
— 450	—	—	500	—	—	—	425 —

For dem, der ere skattepligtige efter § 6 c, gives intet Afdrag paa Grund af, at Indtægten er under 500 Rd.

§ 10.

Sogneforstanderskabet eller, hvor intet saadant findes, Ligningskommissionen (§ 5) forfærdiger inden den 1ste Mai en Mandtalsliste over de Skattepligtige i Kommunen. Ved Bekjendtgjørelse paa Kirkestævne eller anden i Kommunen brugelig Maade opfordrer det inden samme Dag dem af disse, som have fast Bopæl i Kommunen, til inden 14 Dage at angive deres Indtægt for Aaret 1863 efter Reglerne i denne Lovs § 8, og meddeler dem tillige, hvor de kunne gjøre sig bekjendte med den af Indenrigsministeren udarbeidede Veiledning (§ 18). De Skattepligtige i Kommunen, som ikke have fast Bopæl sammesteds, tilsender den